

indtægt, saa skulde de høre nærmere gennem Lovgivningen. Den 17. Januar blev der saa for det høje Folketing fremlagt et Forslag, som omtrent var det samme, som Handelsministeren tidligere havde fremsat for Rederne.

Det er ganske rigtigt, at Fragterne og dermed Skibenes Indtægter er steget meget i den forløbne Tid under Krigen; men Udgifterne er ogsaa steget stærkt, saaledes er baade Folkehjælp, Lønninger til Arbejdsmænd og Kosten steget til omtrent det dobbelte, medens Udgifter til Assurance, Ulykkesforsikring og Kul er steget i langt højere Grad, og Rejserne er nu ofte dobbelt saa lange som tidligere. Dertil kommer . . .

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Richelieu: Ja, meget nær. Dertil kommer saa, at de store Skibe, som sejler paa Amerika, naar de er i Fart, ofte koster i Gennemsnit 6000 à 8000 Kr. om Dagen, og naar et saadant Skib skal ligge opholdt længe i Havnene, som f. Eks. ofte er Tilfældet i de engelske, saa bliver Udgifterne saa kolossale, at Rederne let kan komme til at staa overfor Valget imellem enten at maatte lægge Skibet op eller sejle udenfor Krigszonen paa Ruter, hvor der ikke er de store Udgifter til Assurance, Ulykkesforsikring o. s. v., hvor man ikke risikerer de lange Ophold i fremmede Havne, og hvor Fragterne er saa høje, at selv med den højere Afgift Fortjenesten kan blive langt bedre.

Rederne kunde selvfølgelig ikke efterkomme Ministerens Forslag om at fremsætte et Forslag til en Beskatning af Bruttoindtægten, da de mente, at et saadant Forslags Gennemførelse vilde virke ødelæggende for Skibsfarten og let kunde blive til Ruin for de Selskaber, hvis Velfærd det var deres Pligt at varetage. Rederne mente altsaa, at de ikke kunde fremme Sagen paa den Maade, som Ministeren for Søfarten ønskede det; men de udtalte under Forhandlingerne tydeligt, at dersom Landet virkelig trængte til Penge, ud over hvad der er indkommet ved de store Afgifter, som allerede var paalagte, saa vilde den danske Skibsfart ogsaa være rede til at bære saadanne Byrder, som den høje Rigsdag maatte finde det fornødent at lægge paa dens Skuldre i Lighed med, hvad der paalægges andre Erhverv i Landet, og saaledes, at Skibsfarten ikke, naar Krigen er forbi,

bliver stillet daarligere i Konkurrencen med Udlandet end vore Naboer mod Øst og Nord.

Men hele dette Lovforslag, som i Dag er bragt frem for dette høje Ting, forekommer mig at være en Sag af den allerstørste Betydning, ikke alene for Skibsfarten, men ogsaa for alle Landets Erhverv, for det rokker ved den Grundvold, som hele Erhvervslivet er bygget paa, og som hedder Tilliden, Tilliden til, at den enkelte Borger eller det enkelte Erhverv ikke kan gøres til Genstand for en hensynsløs Skatteudskrivning eller Skatteudplyndring, blot fordi de er faa i Tal, eller fordi de har haft et enkelt godt Aar, maaske med enorm Risiko, og medens de maaske har haft mange daarlige Aar og maaske med næsten fuldstændig Sikkerhed kan regne paa, at der vil følge mange vanskelige Aar efter. Skibsfarten har jo saaledes haft mange daarlige Aar; men ligesom Landbrugets Mænd efter 1864 har opbygget et Landbrug, som nu er beundret over hele Verden og har været til den allerstørste Gavn for Landet, saaledes har Skibsfartens Mænd ogsaa siden 1864 igen bygget en Handelsflaade op, som nu tæller 800,000 Tons mod 70,000 Tons, den Gang Krigen i 1864 var forbi, og en Handelsflaade, som, selv i de daarligste Aar, har sejlet store Beløb ind til Landet, selv om Aktionærerne intet har faaet. I 1914 har denne Flaade sejlet over 100 Mill. Kr. ind, og i 1915 bliver det antagelig, som det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) nævnedes, over 200 Millioner. Og af disse 200 Millioner bliver, saa vidt man kan se, de 150 Millioner, altsaa $\frac{3}{4}$, i Landet paa forskellig Maade, i Form af Skat, i Form af Udbytte, i Form af Tantieme, som Ministeren nævnedes, som Arbejdsløn til de Tusinder af Mennesker, som Skibsfarten anvender, til Søfolkene og Funktionærernes Lønninger, Nybygninger af Skibe, Reparationer af gamle Skibe og paa Tusinder af andre Maader. Af disse 200 Millioner er, saa vidt man kan se, kun mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ betalt her fra Landet, medens hele den øvrige Del af Summen er indtjent fra Udlandet.

Man siger jo og med Rette, at Handelen følger Flaget, og det er ogsaa sket herhjemme. Handelen har fulgt det Flag, Skibene har ført ud i Verden, ud til alle Havne og Lande paa hele Kloden, og der er oprettet store Handelshuse og Handelsselskaber herhjemme, som ved egne Kræfter og med egne Midler har taget Kampen op for at genvinde for os den oversøiske Handel ude i den store Verden, som vi mistede ved